

Раздел II. Взаимоотношения фармацевт - пациент

Чл. 16. (1) Магистър-фармацевтът има морални задължения и изгражда взаимоотношения на доверие с пациента, като отговор на високото обществено признание на професията.

(2) Магистър-фармацевтът се задължава да помага на пациента да постигне максимална полза от лекарствата чрез рационалната им употреба.

(3) Магистър-фармацевтът е посветен на здравето и хуманното отношение към пациента и пази неговото доверие.

Чл. 17. Магистър-фармацевтът подпомага пациента по грижовен, съчувствен и конфиденциален начин.

Чл. 18. (1) Магистър-фармацевтът поставя грижата за пациента в центъра на професионалната си практика, като има предвид само неговите здравни и медицински нужди и тези, определени от здравната наука.

(2) Магистър-фармацевтът отпуска лекарства по рецепта и без рецепта само когато е сигурен, че са безопасни, ефикасни и качествени.

Чл. 19. Магистър-фармацевтът има само професионални взаимоотношения с пациента, основани на взаимно уважение, честност и съчувствие, като се съобразява с евентуалните последствия и безопасността на пациента.

Чл. 20. (1) Магистър-фармацевтът уважава индивидуалните ценности и достойнството на всеки пациент, осигурява му вярна, точна и разбираема информация така, че да може да вземе информирано решение що се отнася за неговото здраве.

(2) Магистър-фармацевтът уважава информирания избор на пациента, който отказва лечение и живее в риск.

(3) Магистър-фармацевтът уважава достойнството на пациент с намалена компетентност и се опитва да го подпомогне по подходящ начин и степен във вземането на най-доброто решение за неговото здраве.

Чл. 21. Магистър-фармацевтът уважава и пази правото на конфиденциалност на пациента. Информация, придобита при професионални контакти с пациента може да бъде разкрита само ако не се разкрива идентичността на пациента. Това би могло да стане единствено след получаване на съгласие от пациента, във всички случаи предвидени в закона или когато е необходимо за да го предпази от вредни последствия.

Чл. 22. (1) Магистър-фармацевтът уважава правото на пациента на фармацевтична услуга и е длъжен да му я осигури.

(2) Когато не може да бъдат отпуснати предписани лекарства или услуги, магистър-фармацевта е длъжен да пренасочи пациента, така че това да бъде направено на друго удобно за него място.

(3) Магистър-фармацевтът е длъжен да подsigури непрекъснатост на фармацевтичната услуга чрез подходяща комуникация и координация особено в случай на затваряне, преместване на аптека при изключителни обстоятелства, като природни бедствия, аварии или други.

Чл. 23. Магистър-фармацевтът служи на нуждите на обществото и неговите членове. Първо задължение е пациента. В същото време задълженията може да надвишават нуждите на пациента и обхващат цялото общество. В тези случаи магистър-фармацевтът признава отговорностите свързани с тези обществени задължения и действа в съгласие с тях.